

Móra *nyú*

A Móra Ferenc Kollégium lapja | XVIII. évfolyam 1. (57.) szám | 2014. november

Nyár után

Amit anyukám hisz,
hogyan csinálom

Amit a barátaim hisznek,
hogyan csinálom

Amit a tanárom hisz,
hogyan csinálom

Amit a társadalom hisz,
hogyan csinálom

Amit a szobatársaim hisznek,
hogyan csinálom

Amit igazából csinálom

Kedves olvasók!

A nem is olyan igazi nyár után – már ami az időjárást illeti – megint beköszöntött az ősz, elkezdődött az újabb szemeszter a Móra Ferenc Kollégium lakói számára is. Az első számot jómagam szerkesztettem, és remélem, a Kollégiumi Bizottság méltónak talál majd rá, hogy folytassam a munkámat ebben a tanévben is az újság főszerkesztőjeként.

A Móra Nyúz profilja nem sokat változott: még mindig fontosnak tartom a szakkollégiumi kurzusok bemutatását, a közösségi és kulturális programok beszámolóját, szegedi programokról olvashattok, a régi Retrovat mellett pedig új rovatok fognak nyílni hamarosan. Mindent, ami a kolival kapcsolatos, igyekszünk megőrkíteni. Emellett idén is nagy szeretettel várjuk az írni vágyókat! Fogadjátok a 2014-2015-ös tanév első számát sok szeretettel!

Danyi Ildikó

Fotó: Kujbus Tamás

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Móra Nyúz szerkesztősége pályázatot hirdet „**Kollégiumi hétköznapi**” címmel. Ha van egy jó fotód, ami a koliban/koliról készült, és úgy érzed, jól jellemzi az itteni életet, ne habozz, küldd el az alábbi e-mail címre: danyi_ildiko@freemail.hu A pályázó műveket megjelentetjük az újság hasábjain, a győztest pedig **egy mórás kacsaláb-bas bögrével** jutalmazzuk! Fotózásra fel!

A 2014. évi kollégiumi bizottsági választások eredményei

	név	szavazatok száma
1.	Papp Ágnes	104
2.	Jagyugya Erik	101
3.	Tóth Liliána	96
4.	Szűcs Attila	87
5.	Takács Gergely	84
6.	Apjok Vivien	69
7.	Gódor Nikolett	66
8.	Régert Attila	60
9.	Tóth Nóra	56
10.	Danyi Ildikó	52
11.	Mihácsi Gabriella	51
12.	Árgyelán János	47
13.	Kiss Sándor	34
14.	Horváth Zsolt	29
15.	Farkas Dániel	28
16.	Nagy Noémi	16

Apjok Vivien
Titkár
Kulturális rendezvények

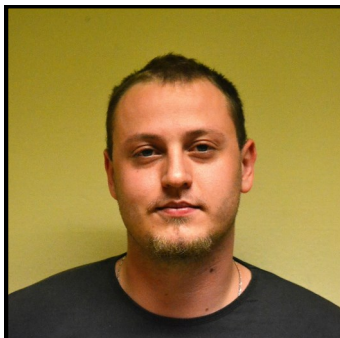
Papp Ágnes
Titkárhelyettes
Öntevékeny csoportok
koordinálása

Jagyugya Erik
Szakmai Bizottsággal való
kapcsolattartás
Közösségi rendezvények
Hallgatói kapcsolattartás

Tóth Liliána
Szakmai Bizottsággal való
kapcsolattartás
Sportrendezvények
Öntevékeny csoportok
koordinálása

Rékert Attila
Közösségi rendezvények
Hallgatói kapcsolattartás
Határozatok felügyelő tag

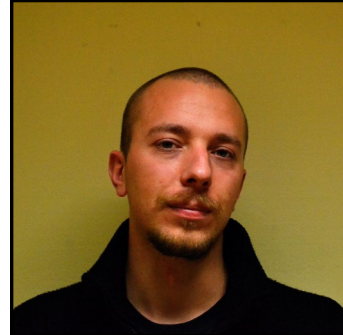
Tóth Nóra
Szakmai Bizottsággal való
kapcsolattartás

Szűcs Attila
Sportrendezvények
HÖK-kel való kapcsolat-
tartás

Gódor Nikoletta
Öntevékeny csoportok
koordinálása
Kulturális rendezvények

Takács Gergely
Sportrendezvények
Hallgatói kapcsolattartás

Fotók: Papp Máté

A hallgatókért, nem a hallgatók felett

A Kollégiumi Bizottság munkája

Az elmúlt hetekben a „kollbizválasztások”-tól volt hangos a kuli, plakátok sokasága csábította a kollégium népét, hogy érvényesítse demokratikus jogait – vagyis, hogy szavazzon arról, hogy ki legyen az a 9 ember, aki a Kollégiumi Bizottság tagjaként tevékenykedik... De pontosan miért is? Hiszen hangzatos a kifejezés, hogy „kollbiz-tag”, de mégis, mit takar? Miért kampányoltak olyan lázasan a fiúk-lányok, miért akartak bekerülni ebbe a testületbe? És a kollégisták számára ez vajon miért jó?

Az egyetemre kerülve általában csupán a hallgatói önkormányzatokról hallunk, s aki nem kerül egyszer kollégiumba, talán sosem hall a kollbizról; s mint bizottsági tag, az ember sok értetlen tekintettel találhatja szemben magát, amikor arról beszél lelkesen, hogy mi történt, mit csináltak ezzel a bizonyos kollbizzal. Pedig e testület igen fontos szerepet tölt be a kollégium hallgatói életének szervezésében – szinte minden területre kiterjedően.

A bizottság általában kéthetente, de legalább havonta egyszer ülésezik; ha a körülmények és feladatok megkövetelik, akkor gyakrabban is.

Egy-egy ülés változó hosszúságú – tarthat csupán fél óráig, de akár két és félig is. Ez függ a napirendi pontok számától, a megvitatandó témák jellegétől és a kollbizések aktivitásától is. A bizottság tagjain kívül jelen van a kollégiumi igazgató is, aki a titkárral együtt az ülések összehívásában, valamint a napirendi pontok rögzítésében is tevékeny szerepet vállal, bizonyos esetekben pedig prog-

ramszervezési feladatokat is ellát – és mint a kollégium vezetője, tájékoztatja a bizottságot a külső, egyetemi történésekről, tudnivalókról.

Egyik célunk és feladatunk a kulturális és közösségi programok megszervezése, melyek az augusztusi gólyatáborral kezdődnek, és a júniusi végzősbúcsúztatóval záródnak. Kardinális kérdés, és gyakran problémákba is ütközik (mint azt az elmúlt hetekben a TökÖléssel kapcsolatban tapasztalhattatok is) az események idejének lefixálása, hiszen igyekszünk körültekintően – a kollégiumi hagyományoknak és a külső, egyéb egyetemi programoknak is megfelelően – eljárni az időpontok kiválasztásában; ami tőlünk független tényezők fényében sajnos nem mindig sikerül, vagy nem minden esetben felel meg mindenkinek. (Ezért kérjük megértéseteket, legjobb tudásunk szerint minden tőlünk telhetőt megteszünk.) Minden ilyen programnak választunk egy vagy több felelőst, akik gyakorlatilag a szervezéstől a lebonyolításig minden feladatot elvégeznek – így például az, hogy milyen a dekoráció, vagy, hogy miket lehet nyerni a tombolán, kik alkotják a zsűrit, esetleg milyen a rendezvény tematikája, mind-mind a szervező team munkáját dicséri. Ez a feladattal megbízott kollbizések számára nagy élmény, viszont nagy felelősséggel és sok belefektetett idővel, szervező munkával jár.

Fotó: Danyi Ildikó

A korábbi években az egyre szélesedő szakmai program palettát még a Kollégiumi Bizottság tartotta a kezében, azonban a szakkollégiummá válás, valamint az ezzel járó kurzus- és konferenciaszervezési munkák felszaporodása egy Szakmai Bizottság létrehozását igényelte, amelyet a Kollégiumi Bizottság javaslatára létre is hoztak az előző félévben. Innentől kezdve a szakkollégiumi teendők szervezése kikerült a kollbiz hatásköréből, ami által mind a szakkollégiumi, mind a kollégiumi szféra kezelése megfelelő figyelem mellett, még hatékonyabban működhet az illetékes bizottság munkájának köszönhetően.

A Kollégiumi Bizottságnak sok, a kollégium működését érintő kérdésben javaslattevési, véleményformáló vagy egyetértési joga van, ami azt jelenti, hogy ugyan nem konkrétan a testület dönt egy-egy kérdésben, viszont a közösen képviselt véleményünk az egyetem felé bizonyos esetekben igen fontos lehet.

Vannak olyan kérdések, amelyek tekintetében azonban nagyon is lényeges a kollbiz szava, ez pedig a felvételiztetés, amely gyakorlatilag nem egy tanévre, de egy egész naptári évre való munkát biztosít a bizottság tagjainak. Számunkra ebben a tekintetben az év áprilisban kezdődik, amikor meg kell szerveznünk a felsőéves felvételibé való bekapcsolódásunkat – hiszen, mint tudjátok, a jelentkezéseket a Modulo rendszerében, központilag kell beadni, mi pedig a helyi ügyeket intézzük. Ebben az időszakban sűrűbben ülésünk, és egy-egy ülés több órán át is tarthat. Ilyenkor vitatjuk meg a kulturális és

Fotó: Danyi Ildikó

közösségi tevékenységekre adható pontokat, valamint döntünk az úgynevezett „vonalt alatti” felvételtől is – ez azt jelenti, hogy lehetőségünk van felvenni azokat a hallgatókat is, akik valamiért nem érték el a felvételi pontszámot, viszont szakmailag, közösségi vagy kulturális területen kiemelkednek, s tevékenységükkel előremozdíthatják kollégiumunk életét. A felvételik miatt nyáron sem tétlenkedünk: az elsőéves felvételi eljárásból is kivesszük a részünket. Ezt követően már augusztus végétől folyamatosan figyeljük a felvételi várólistát, hiszen a félévek kezdetekor nagyobb a fluktuáció, többen költöznek ki a kollégiumból, és mások folyamatosan szeretnének beköltözni – a bizottság feladata pedig a beérkezett jelentkezési lapok alapos mérlegelése alapján kiválasztani, hogy kikkel gyarapodjon a Móra lakóközössége.

Természetesen nagyon lényeges, hogy próbáljuk a kollégisták érdekeit is képviselni, tolmácsolni kéréseiket, problémáikat a kollégium vezetésére felé; valamint, ha lehetőségeink és képességeink adottak, akkor

magunk orvosolni a gondjaitokat.

Titkárként nagyon hálás vagyok a kollbizsek befektetett munkájáért és odaadásáért, a lelkesedésért és profizmusért, ami, úgy vélem, a rendezvényeink színvonalán egyértelműen visszatükröződik; és jó tudni, hogy egy egyazon célért együttműködő csapatról van szó, akik a kollégisták érdekeit a sajátjaik fölé helyezik. Őszintén remélem, hogy az elkövetkezendő egy év az újonnan megalakult kollbizzal legalább olyan eredményes lesz, mint a korábbiak, és ahogyan Kovács Attila igazgató úr az alakuló ülésen megfogalmazta: „A kollbiz a hallgatókért dolgozzon, ne a hallgatók felett – és a cél legyen a kollégisták életét gazdagabbá tenni.”

kollbiz titkár

Öntevékeny csoportok, ügyeletek

	Vezető neve	Időpont/ügyeletes	Helyszín
Fegyencedzés- Cross training	Pfeffer Árpád	Kedd 19:00-21:00 Péntek 18:00-20:00	Tornaterem
Néptánc	Apjok Vivien, Takács Gergely	Csütörtök 20:00-22:00	Tornaterem
Énekkar	Nagy Bernadett	Kedd 20:30-22:00	Nagyterem
Könyvtár	Csengődi Erika	Hétköznap 20:00-22:00 Hétfő: Bíró Gyöngyvér Kedd: Verbói Barbara Szerda: Csengődi Erika Csütörtök: Kovács Flóra	Kollégiumi Könyvtár
Sakk	Horváth Zsolt	Kedd 20:00	45-ös terem
Stúdió	Németh Beáta	Hétfő: Papp Ágnes, Muzsai Evelin 20:30-21:00 Kedd: Németh Beáta, Régert Attila 20:00-20:30 Szerda: Horváth Zsolt 20:00-20:30 Csütörtök: Almási Éva 20:00-20:30	Stúdió 1
MÓDIO	Bense Orsolya, Fehér Péter, Szekeres Tamás	Szerda 20:00-22:00	Stúdió 2
Taiboo Aerobik	Tóth Liliána	Csütörtök 19:00-20:00	Tornaterem
Kártya-kör	Papp Ágnes	Kedd 21:00	Büfé, büfé melletti plüssfotelek
Magic	Jagyugya Erik, Wolf Máté	Kedd 21:00	Lépcső alati asztalok
Rajzkör	Kiss Máté	Hétfő 19:00	Magasföld- szinti olvasó
Móra Nyúz	Danyi Ildikó	-	-

Új fészkek a láthatáron

Gólyatábor 2014

Ismét megrendezésre került augusztus 25-én a gólyatábor, ahol az új kollégisták megismerhették többek között egymást és új lakhelyük fortélyait. A tábor 28-ig tartott, s ez idő alatt a lyukas és lyukatlan csapat mérhette össze erejét.

Voltak természetesen, akik előbb érkeztek meg a beiratkozás végett, mások a fontosabb ügyintézéseiket reggelre tartogatták, míg a többiek mámoros álmukat aludták még. A 4 nap leforgása alatt sor került csapatismerkedésre, szellemi, sport- és városi vetélkedőre, és persze a jól megszokott esti bulikra is.

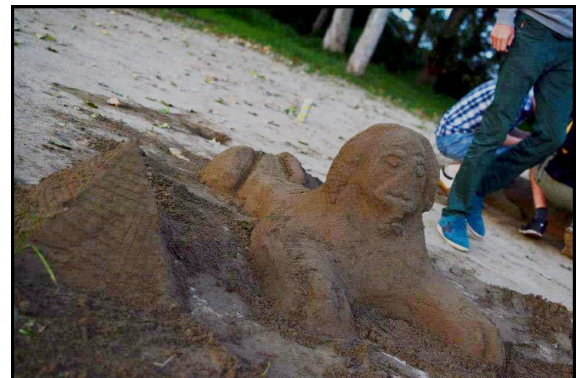
Az első napon, mikor már mindenki elfoglalta ideiglenes, esetleg végleges helyét a koliban, mind összegyűltünk a tűzvédelmi oktatás keretei közt, ahol áhítattal hallgattuk végig az előadást, majd a szakos tájékoztatókon hasznos információkkal kezünkben mind a büfébe mentünk, hogy részt vehessünk a rapid randin, ahol kis ismerkedések és nevetgélések után

végül átviharzottunk a tornaterembe, ahol hajnalig táncoltunk néhány fröccsel, esetleg sörrel kezünkben.

A második napon, miután mindenki nagyjából kipihente fáradságait, városnézésen vettünk részt kollégiumi igazgatónkkal, és aki eléggé figyelte, az sok válasza szert tehetett az esti szellemi vetélkedőre pár plusz pontot szerezve csapatának. A vetélkedőn mindkét csapat remekelt, többek között a szinkronizációs feladatokban, az Activityben, a versírásban,

A harmadik napon sportvetélkedőbe csaptunk. A csapatok igazán egységessé váltak, szurkoltak, hajráztak, és kibírtak minden nehéz feladatot, a többiek, akik pedig még tegnapi fáradságukat pihenték ki, paprikás

és persze művészi hajlamainkat is kiélhettük, hála a duci puffnak. Este pedig Erik karaokera rendezte be a tornatermet, és a versenyt követve, végül ismét buliba torkollott a hangulat.

krumplit főztek a hősöknek. A megmérettetések közt ott volt a Morgillából jól ismert ivóváltó és lisztfújás, utána pedig zárásként kikapcsolás, fociban és kosárlabdában is remekelhettünk.

A negyedik napon a városi vetélkedők következtek, ahol már maréknyi csapataink megfáradva bár, de törve nem vitték véghez feladataikat. Ismét májat nem kímélő kihívások követ-

keztek. Mindannyian a koliból indultunk, ahol egy jóleső sörváltóval remekeltek a fiúk, majd a liget ölében puzzle darabokat kellett keresnünk. Ezután következett a tojássütés, amire a dóm előtt kerítettünk sort, majd tovább vándoroltunk a TIK-hez, ahol testes

Júliát. A Széchenyi téren labdajátékos embereket gyűjtöttünk, fogatot hajtottunk a Móra Ferenc Múzeum előtt, szfinxet építettünk a lapos partján, és végül végkimerülésünkben fröccsváltóval búcsúztattuk a napot.

A négynapos versengés után végül

ünneplésbe torkollott az este, a családi hangulat közepette is. Életre szóló élményként őrizzük ezt a négy napot, nem csak egymásról tudtunk meg jó pár dolgot, de a koliról is. Sokan barátságot kötöttünk, és sokan megtanultuk, hogy a koliban mindig mindenki köszön a másoknak, mert egy közösség vagyunk.

*Mihácsi
Bettina*

Fotók: Görög Péter

Első Móra Művészeti Est

– a kulisszák mögött

Október 15-én este valami régi-új dologban vehetett részt az, aki lenézett a büfébe. Régi tapasztalatok, új ötletekkel felvértezve, jó hangulat és csupa tehetség – ez jellemezte számomra az estét és az azt megelőző szervezést.

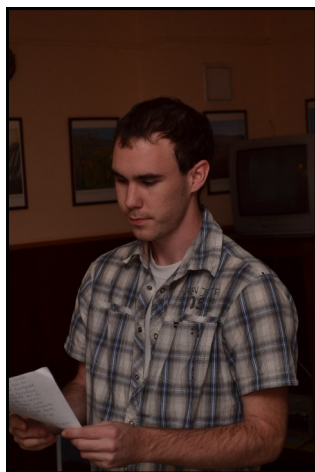
Az egész onnan indult, hogy egyik kis gólyánk, Vetráb Merczi és Németh Kornél felvetette egy lehetséges irodalmi est szervezését. Aztán Kornél egyszer csak betoppant a szobánkba Merczihez, egyébként nem szokása az ilyesmi, és beszálltam én is a „buliba”.

Még aznap csatlakozott hozzánk Pavlicz Ági és a szintén gólya, Mihácsi Betti. Hogy mi a közös bennünk? Mindannyian rajongunk a

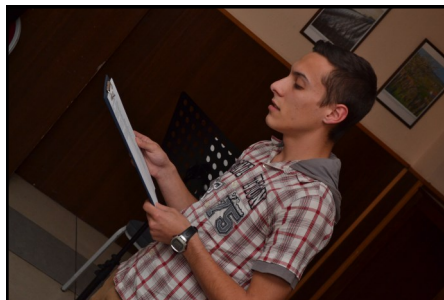
művészetekért, az irodalomért: Merczi és Kornél zenélnek, Betti ír, Ági már vezetett itt a koliban irodalmi kört, én viszont a volt iskolámban csinál-

tam művészeti kávéházat. Már csak egyesíteniünk kellett az ötleteinket – ami néha nem volt könnyű, de végül sikerrel jártunk –, és meg kellett keresnünk az est főszereplőit. Mivel az én régi kávéházamban mindig volt valamilyen sütemény az asztalokon, amit mindenki imádott (hát persze), így rábeszéltem a többieket, hogy legyen itt is. Meglepődtem, hogy rögtön akadt is pár önként jelentkező, akik végül isteni finomságokkal leptek meg minket. Név szerint: Nagy Viki és Bartal Attila, Leiszt Petra, Véninger Brigi és Takács Ildikó. Természetesen Varga Zoli borakcióval is kedveskedett nekünk az este, úgyhogy a hangulatot már eleve igyekeztünk megalapozni. Úgy gondoltam,

végre ez lesz az első mórás kulturális-szórakoztató rendezvény, ami pontosan időben fog kezdődni. Már előre büszke voltam magunkra. Fél 8 körül már minden süti lent volt, tízen pakoltuk az asztalokat, tökéletesen álltunk. Aztán kiderült, hogy nem találjuk kottaállványt, el sem kértük a vetítőt Kovács Attila tanár úrtól (aki ekkor még órát tartott), és az emberek már kezdtek leszállingózni. 8:00 - Mécsesek ON!, sűtik az asztalon. Előkerült a projektor, az egyik szervező viszont eltűnt, és már vagy negyed órája elmúlt 8 óra. Lázasan keresgélés, kíváncsi tömegek a büfében, az este készen állt! Hirtelen

mindenki és minden meglett, és persze már csak rám kellett várni, hogy kikérjem a hangulatindítót, és Kornél már kint is állt és végre elkezdtük!

Váltott narrációban bohóckodtunk mi, szervezők, a komoly hangvételt meghagytuk a fellépőknek. A műsor rendjét úgy alakítottuk ki, hogy minél színesebben kövessék egymást az előadások, és hogy a közönség vizuális és auditív érzékeire egyaránt hassanak a produkciók. Két részre osztottuk az estét, közöttük hagy-

tunk egy kis „cigiszünetet”, amelyben közelebről is meg lehetett tekinteni Nardai Szandi magával ragadó világot teremtő, színes-szürreális rajzkiállítását. Az első szakasz Szűcs Janka vidám novellájával (*Úttalan utakon*) indult. Őt Danyi Ildi követte, aki egy barátja, Himmer Gellért két – egymástól igencsak különböző hangulatú – versét szavalta. Ezután Mihácsi Betti – nővére, Mihácsi Gabriella közreműködésével – mutatkozott meg két meglepően mély versével: *A boros éjszakák* és *Az én Esti Kornélmom*. Az irodalom után egy kis képzőművészetet is belecsempészett nekünk Papp Ági, aki a Muzsai Evelin és az ő fotóiból közölt nekünk egy válogatást a tiszta fotográfia stílusában, zenei aláfestéssel.

Kuti Barbara ezután elszavalta nekünk egyik kedvenc versét Ladányi Mihálytól, ez a *Huszonhat sor a szerelemre* volt. Végül Maksa Balázs saját verseiből hozott nekünk kettőt, két rövid, de annál velősebb költeményt (*Parttalan lét*, *Az én világom*), melyekből a vajt fülű közönség kihallhatta József Attila vagy Radnóti szavait.

A szünet után Németh Kornél mutatta meg költői hajlamát nekünk: *A győzelem pillanata* mindenkit magával ragadott, azt hiszem. Pavlicz Ági következett egy szintén különleges saját verssel, aminek közösen adtunk címet az egyik gyűlésünkön, ez a *Merülés* volt. Ezután Ötvös Dávid és Kornél egy Szabó Lőrinc-féle

tanár úrtól (aki ekkor még órát tartott), és az emberek már kezdtek leszállingózni. 8:00 - Mécsesek ON!, sűtik az asztalon. Előkerült a projektor, az egyik szervező viszont eltűnt, és már vagy negyed órája elmúlt 8 óra. Lázasan keresgélés, kíváncsi tömegek a büfében, az este készen állt! Hirtelen

vers zenés feldolgozását adták elő, szórakoztató, játékos hangnemben. Az üdítő produkció után újból Papp Ágit láthattuk a képzeletbeli színpadunkon, aki megmutatta, hogy nem csak egy művészeti ágnak hódol. A *Filmszakadás* és a *Szigetek vagyunk* című saját versei talán nem azok a művek, amelyek annyira összetettek (tömörségüknek köszönhetően is), hogy első hallásra nem könnyű őket befogadni, „megemészteni”,

mindenesetre a hangulatot igen élesen más irányba terelte. Így jó alapot adott egy újabb zenés-irodalmis produkciónak, mely már korántsem a mókáról szólt: Costin Bogi *Kölcsönhatás* című novelláját olvasta fel Kornél és Dávid zenei kíséretével. Hogy ne süllyedjünk bele a nehéz, kibonthatatlan érzelmekbe, Csekő Richárd egy – számomra – karácsonyi, téli szünidei hangulatot tökéletesen lefestő saját szerzeményét szavalta el (szinte éreztem, ahogy a cu

kis hópihék szállingóznak lassan körülöttünk). Az est záróakkordját egy, az esten már szintén fellépő hozta el nekünk. Maksa Balázs lenyűgöző tájképeket ábrázoló fotóválogatásával gyönyörködtette a közönséget.

Véget ért tehát az Első Móra Művészeti Est. Úgy gondolom, minden úgy alakult, ahogy mi elterveztük és még ráadásul úgy is, ahogyan én elképzeltem magamban. Bár nem volt zsúfolt a program, mégis így elsőre ezt egy jó bemutatkozásnak érzem. Egy jó kezdetnek. Ugyanis nem véletlenül kapta az Első... nevet, hiszen mi szervezők úgy gondoljuk (és reméljük, Ti is), hogy van értelme a folytatásnak. Még novemberben, a vizsgaidőszak előtti utolsó (nyilván nem mindenkinek) stresszmentes időszakban tervezzük megrendezni a következő Móra Művészeti Estet.

Bourneleski Dica

Fotók: Görög Péter

Várunk Minden kedves művészetrajongó, irodalompartit, zenekedvelő népséget a következő Művészet Estre! Jelentkezzetek, mutassátok meg magatokat, mert itt a művészetre kiéhezett közönség várja a különböző (általatok vagy mások által megalkotott) szerzeményeket, hogy jobbnál jobb élményben részesülhessen. Ne fosszátok meg a többieket, és magatokat se ettől az élménytől! Jelentkezéseiteket várja: Ági, Betti, Merci, Kornél és én. További információk hamarosan...

Egy rutin, egy premier, egy unplugged – rockerek a Mórában

Móra anyánk méhe már nem egyszer volt hangos villanygitároktól, október végén mégis egy különleges este kerekedett a tornateremben, ugyanis félig-meddig külsős rockbandák élhették ki magukat a kondi gépek között, név szerint a Leo Oleo, a Deu Sex Machina és a 13001.

Már a rock est előtt nem kevés idővel felreppent a hír, hogy végre ismét élő rock zene fog szólni a Mórában, amit sokan vártak, mivel bár a Fear of the Dark reggel ötkor igen hangulatos tud lenni, de az élő zene varázsa mégis csak utánnozhatatlan. Végül eljött október huszadik napja, és a várakozó tömegek végre belevethették magukat az örültbe – vagy legalább is lelkesen hallgathatták a fellépőket.

Az első zenekar, a Leo Oleo névre hallgató trió, melynek mórás kontaktját *Gríz Tamás* dobos jelenti, rock koncerthez képest meglepően pontosan kezdett, és feldolgozásokkal szórakoztatta a megjelenteket, a repertoárban helyet kaptak Arctic

Monkeys és Green Day nóták is. A Városi Rock Klubbot többször is megjárt zenekar majdnem teltházat tudott produkálni, és igen hangulatos nyitányát adta a rock estnek.

A koncert második fellépője a hivatalosan „rock és egyéb betegségek” stílusban utazó, majdnem komoly nevű Deu Sex Machina volt, egy ismerős arccal a banda élén: *Bartal "Oszi" Attila* egyedi orgánuma zengte be a teret, különleges Motörhead-ízt adva a leglágabb énektémának is, ki kell emelnünk, igen stílusosan. A zenekar nagy valószínűséggel örökre szívébe zárja a Mórát, hiszen a rock-est jelentette a banda első fellépését, amit igen pozitívan értékelt a zenekar, amelynek külsős tagjai számára sem ismeretlen a kollégium, ugyanis a fegyencek brigádját

erősítik. „Nagyon hálásak vagyunk Kovács Attila igazgató úrnak, hogy létrejöhett a koncert, valamint Jagyugya Eriknek a technikáért, és természetesen a közönség minden tagjának, aki lejött a koncertre” – köszönte meg az estét Oszi, akit a rock-est megálmodójaként szintén megillet a dicséret. A Deu Sex Machina jelenlegi felállása áprilisban állt össze, név szerint: Bartal „Oszi” Attila (ének), Adányi Dániel (gitár/vokál), Horváth József (gitár), Vágvolgyi Máté (basszusgitár) és Lázár Dénes (dob). A zenekar pozitívan értékelt az első fellépést, tisztában vannak vele, hogy akad még mit csiszolni a zenéjükön, de fejlődni szeretnének, további koncerteket terveznek, valamint egy saját számokból álló fix repertoár megszilárdítását, de kiemelték egy zenekar ötletgazdagságának fontosságát is

A hangosítás ugyan hagyott némi kívánnivalót maga után, ám ettől függetlenül a Deu Sex Machina ötöse remek koncertet adott, kiváló légkört teremtett a tornateremben, a resze-
lősebb és lassú dalokat is magába

foglaló saját számok mellett ők is készültek feldolgozásokkal, többek közt Arctic Monkeys, The White Stripes és Velvet Revolver dalokkal. Nem érthető szó a ház elejét, hatalmas hangulat kerekedett, a közönségre sem lehetett panaszt tenni, a zenekar mentalitásához méltó örületet képviseltek az első sorokban bulizók. A rock est levezetéséről a 1300f elnevezésű formáció, vagyis Friebert Balázs és gitárja gondoskodott egy könnyed akusztikus koncerttel a pörgős

rockbandák után. Az akusztikus fellépés idejére a közönség bizonyára megfáradt, mivel csak egy szűk keménymag hallgatta végig Friebert Balázst, családias hangulatot kölcsönözve az utolsó produkciónak.

A Móra rock est tanulsága: még! A könnyűzenei estek által ihletett rendezvény jól láthatóan nagy sikert aratott, szinte teljesen megtelt a tornaterem, de az alagsor és a kollégium előtti lépcső is benépesült, nem volt ok panaszra sem a zenét, sem a hangulatot illetően. Kiderült, hogy igenis van igény az élőzenés bulikra a Mórában, úgyhogy biztosan kijelenthetjük: jöhet a következő rock est, reméljük hagyományteremtő erejű volt ez az alkalom – rockerilag.

Szekeres Tamás

Fotók: Maksa Balázs

Kriminalisztikai nyelvészet

Ahogy említettem az ismerősöknek, hogy milyen szakkollégiumi kurzusra járok, a legtöb-
beknek hasonló gondolatok jutottak eszébe, mint nekem, amikor először hallottam az óráról. Valahol a „fogalmam sincs, mi lehet ez” és a „talán valami olyan lehet, mint a gyilkos elmékben a profilozás” között helyezkedtek el. Hát nem egészen erről van szó. De akkor miről is? Hogyan segíthet a nyelvészet a különféle bűnügyi esetek megoldásában? Milyen esetekben lehet szükség a nyelvészek szaktudására? Ezekre a kérdésekre a választ kurzusvezetőnkől, Tóth Esztertől kaptuk meg.

Az alábbi példa, habár nem a kriminalisztikával kapcsolatos, jól szemlélteti, mikor is van szükség egy nyelvészre. Vegyük például

a szerb és a horvát nyelvet. Nyelvészeti szempontból vizsgálva egyazon nyelv két különféle nyelvjárásáról van szó. De politikailag viszont két különböző nyelvvél kell számolni.

A kriminalisztikai nyelvészet feladata a bűncselekmények vagy bíróság elé kerülő esetek nyelvi bizonyítékainak elemzése. Itt egy nem is olyan régi ügy: a Candy Crush játék fejlesztői levédették a névben szereplő „candy”, vagyis

cukorka szót. Ezek után visszamenőleg is jogdíjat kérhetnek minden olyan termék után, amelynek nevében a „candy” szó szerepel. Annak eldöntéséhez, hogy vajon Christina Aguilerának most kell-e fizetnie a Candyman című száma miatt, hívhatnak nyelvész szakembereket.

De persze ennél komolyabb ügyekben is segítséget nyújthatnak. Névtelen, fenyegető vagy zsaroló levelek esetében a nyelvészeti szakvélemény segíthet eldönteni, hogy az adott levelek egy személytől származnak-e,

vagy, ha van egy névvel ellátott üzenet, akkor be lehet azonosítani, hogy vajon az az ember írta-e a többi névtelent. Ugyanígy segíthetnek a hangüzenetekkel kapcsolatban. Bizonyos faktorok vizsgálatával meglehetősen le lehet szűkíteni a gyanúsítottak körét, hiszen a megfelelő jellemzők vizsgálatával nagy valószínűséggel megállapítható, hogy az illető milyen nemű, körülbelül hány éves, milyen iskolázottsággal rendelkezhet, sőt akár az is, hogy honnan származhat.

A névtelen levelek esetében ilyen faktor például a helyesírás, a mondat szerkesztés és a szóhasználat.

Ezen a kurzuson mi is levelek elemzésével és értékelésével foglalkozunk, majd a megadott értékek alapján igyekszünk megállapítani a levél írójára jellemző tulajdonságokat. Egy ilyen vizsgálat nagy odafigyelést, precizitást és kitartást igényel, hiszen húszoldalnyi mondatot leelemezni és lerajzolgatni pusztán azért, hogy megállapítsuk a szerző mondat szerkesztésének jellemzőit, nem egyszerű feladat, és nem is gyors.

De személy szerint azt mondhatom, hogy mindenképpen izgalmas.

Habár külföldön bevett dolog, hogy igazságügyi nyelvészek is segédkeznek az eljárás során, illetve jelen vannak a tárgyalásokon, Magyarországon ez még sajnálatos módon nem terjedt el. Kriminalisztikai területen egyelőre csak az írásszakértés

van rokon szakmaként feltüntetve, a nyelvészet még nem. Reméljük, ez a helyzet rövidesen megváltozik, hiszen az igazságügyi nyelvészek bevonása jelentősen felgyorsíthatja, megkönnyítheti az ügyek menetét.

Régészeti kutatások

A számtalan szakkollégiumi kurzus közül ebben a félévben az érdeklődő régészhallgatók akár Bíró Gyöngyvér (Történelemtudományi Doktori Iskola, PhD-hallgató) kurzusát is választhatták. A szemináriumi jellegű szakkollégiumi órán 10 hallgató vesz részt, akik alap- vagy mesterképzésen hallgatják a régészetet. A kurzusról, további tervekről beszélgettem Gyöngyvérrel.

Csak régészek vették föl a kurzust?

Igen, jelenleg 16 régészhallgató lakik a koliban, ebből 10-en járnak az órára, ami elég jó arány.

Honnan jött az ötlet, hogy megszervezzétek a Régészeti kutatásokat?

Igazából Kovács Attila igazgató úr felvetette, hogy már annyi régészhallgató van itt a koliban, hogy érdemes lenne egy külön kurzust meghirdetni a számukra.

Hogy néz ki egy óra? Mikor tartjátok, mi a menete, mit csináltok?

Keddenként 20.15-kor találkozunk a magasföldszinti kisteremben, és a témától, valamint a vitakedvtől függően 1-1,5 óráig tart. Ez egy szeminárium, tehát minden embernek kell tartania egy kiselőadást, ehhez pedig előtte szombatig a referálónak el kell küldeni egy fél-egyoldalas

rezümét a témáról, valamint ajánlania kell egy-két szakirodalmat is, hogy képpen legyenek a többiek is. Ugyanis azért érdekes ez a kurzus, mert nincs egy fix téma – annyi a kikötés, hogy mindenki mutasson be egy témát vagy kutatást, azon belül pedig szabadon mozoghatnak. Ez kifejezetten jó arra, hogy ha valakinek van egy olyan érdeklődési területe, amely egyik egyetemi órába sem illeszthető be, akkor itt foglalkozhat vele, bemutathatja; ugyanez érvényes egy már korábban kutatott témára is – lényeg, hogy megismerkedjünk egymás érdeklődési körével.

PhD-hallgatóként tartottál vagy tartasz-e az egyetemen is kurzust?

Igen, most tartok 2 kurzust is az egyik csoporttársammal. Az egyik a

Fotó: Apjok Vivien

Régészeti szakkönyvtárismeret, az is szemináriumi jellegű; vegyesen járnak BA-sok és MA-sok, de a többség alapszakos. A másik pedig a *Bevezetés a középkor régészetébe*, az pedig kifejezetten elsőéveseknek szól.

Mennyiben más a szakkollégiumban órát tartani, mint az egyetemen?

Egészen más. A szakkönyvtárismeret gyakorlatorientált; a középkoros bevezető óra előadás, ott inkább én beszélek; a szakkolis pedig inkább egy beszélgetés jellegű. Kicsit olyan, mintha egy konferenciaelőadás

lenne: az előadó megtartja a prezentációt, mi, a hallgatóság pedig, a szakirodalom előzetes ismerete és az órán hallott információk alapján próbálunk beszélgetni, vitázni. Inkább kötetlen beszélgetés jellege van, a kérdésekkel a további munkát próbáljuk segíteni.

Fotó: Apjok Vivien

Ha már szóba jött a konferencia... Bátorítottad-e a kurzusra járó régészhallgatókat, hogy adjanak elő valamely szakkollégiumi konferencián?

Persze, sőt, 4-en vagy 5-en jelentkeztek is. Másrészt pedig a TDK-t is támogatjuk – novemberben lesz nálunk a TDK-forduló, amivel a 2015-ös OTDK-ra (Országos Tudományos Diákköri Konferencia) tovább lehet jutni. A 10 emberből 5-en TDK-znak, nekik így ez egy fajta főpróba is – milyen egy 20 perces előadást tartani, milyen rezümét írni, milyen szembeszállni az esetleges kétkedőkkel.

Milyen a hallgatók hozzáállása az órához?

Kicsit kettős benyomásom van, mert egyrészt aktívak – amikor előadásra kell készülni, rezümét írni, órára járni, azzal minden rendben van. Odafigyelnek a határidőkre, jó előadásokat tartanak, érdeklődőek. Másrészt, amikor arra kerül a sor, hogy kérdést kell föltenni, akkor már bátortalanabbak – persze ez a legnehezebb része, amikor a másik témájához kell hozzászólni, főleg úgy, ha az egyikük középkoros, a másikuk meg őskoros. De úgy gondolom, ez próbának mindenképpen jó.

Lesz-e ennek folytatása?

Én úgy gondolom, hogy ha már ilyen sok régészhallgató van, mindenképpen előnyös lenne ilyen témában kurzust hirdetni. Ez a jelenlegi egy puhatolózó jellegű kurzus – itt láttuk meg, hány régészhallgatót érdekel, hogyan viszonyulnak hozzá. Jó lenne a következőkben akár szűkíteni a témán, vagy bizonyos korszakokra koncentrálni, konkrétabb témakörökkel. Vannak ötletek, fel kell még mérni az igényeket.

Köszönöm szépen az interjút!

Algoritmusok

Az informatika vagy matematika szakos kollégisták ebben a félévben is megtalálhatták a tanulóikhoz illő kurzust, hiszen szakkollégiumunkban új kurzus indult Algoritmusok címmel. Az oktatóval, Danner Gáborral készítettem interjút.

Idén indult el az Algoritmusok című szakkollégiumi kurzus, amit Ön tart. Mivel foglalkozik jelenleg?

Programtervező-informatikus MSc szakon végeztem, most a mesterséges intelligencia tanszéken vagyok PhD-hallgató.

Ha jól tudom, korábban nem volt a kollégiumban ilyen témájú kurzus. Honnan jött az ötlet, hogy megszervezzék ezt a szakkollégiumon belül?

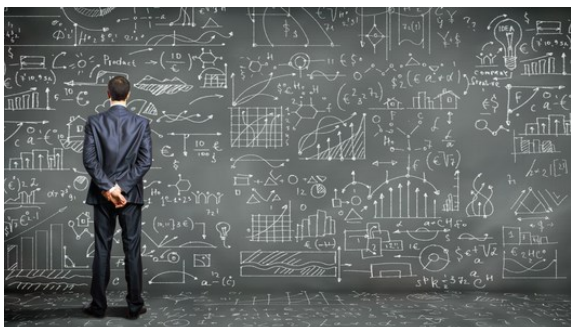
Mivel én nem vagyok kollégista, Filep Tamás kért meg róla, ő vetette fel nekem, hogy tarthatnék ilyen kurzust.

Hogyan és mi alapján építi fel a kurzust?

Egy kicsit még kaotikus, mert még mindig nem töltötte ki mindenki az „előismeretek felmérése” űrlapot, tehát viszonylag ad-hoc, próbálok ahhoz igazítani, ami még megy nekik.

Mióta foglalkozik ezzel a témával, az algoritmusokkal?

Nyolcadikos korom óta, akkor kezdtem átjárni a Ságvári Gimnáziumba programozó szakkörre Fodor Zsolthoz.

Miről szól a kurzus, milyen témákat érintenek a félév során?

Még nem tudom, hogy a félév végére meddig jutunk el, de olyasmik szerepelnek a tematikában, mint például dinamikus programozás, rekurzió, gráfalgoritmusok, mélységi bejárás, stb. Esetleg még sor kerülhet a geometriai algoritmusokra is. Az órákon egy típusfeladat úgy néz ki, hogy meg van adva, milyen bemeneteleink vannak, ezek alapján milyen kimeneteket kell kiszámítanunk, és erre dolgozunk ki valami hatékony algoritmust. Ilyen például egy tömbrendezéses, viszonylag egyszerű feladat.

A mindennapi életben az algoritmus szót lépések sorozatára

használjuk. A matematikában is ezt jelenti?

Igen. A hivatalos definíció szerint véges lépések sorozata, ami véges idő alatt végrehajtható. Azonban lehet futtatni olyan programot, ami végtelen ciklust eredményez és sosem fut le.

Kiknek szól a kurzus és mi a célja?

A cél hosszú távon az ACL típusú versenyre való felkészítés, de valószínűleg el fog tartani egy darabig, mire olyan szintre érünk, hiszen az alaptól indultunk. Matematikusok és informatikusok is járnak az órára, de végül is bárkinek ajánlom, aki szeretne algoritmizálni. Még az sem feltétlenül szükséges, bár érdemes, hogy rendelkezzen programozói tudással,

hogy ha az algoritmusokat implementálja, akkor jobban át tudja látni.

Ha valaki esetleg kedvet kapott a kurzushoz, lehet-e még csatlakozni?

Adminisztrációs szempontból ezt Filep Tamás tudná megmondani, ő tartja a kapcsolatot a hivatalos szervekkel. Tananyag szempontjából, ha valaki rendelkezik megfelelő előismeretekkel, akkor nem lesz lemaradva, bár én elég vázlatosan rakom fel az anyagot, abból nehéz lenne felkészülni.

Köszönöm az interjút!

Nagy Noémi

„Több nap, mint kolbász”

Pontosabban: Több nap, mint jó bor – ez a mottója a Móra borkurzusának, aminek keretein belül minden második hét keddjén finomabbnál finomabb borokkal és általában a borkultúrával és a borkóstolás titkaival ismerkedhetnek meg az érdeklődők.

Az idei borkurzus a Móra Ferenc Szakkollégium, a Szegedi Társadalomtudományi Szakkollégium (SZTTSZ) és az Eötvös Loránd Kollégium közös szervezésében

jött létre. A kurzus tematikája a következő tervet követi: az első alkalommal a borkóstolással kapcsolatos alapvető tudnivalókat mutatja be Kovács Attila (SZTTSZ – nem a Móra igazgatója), majd Mőd László, illetve Simon András, az SZTE BTK Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszék munkatársai a borkultúrához kapcsolódó néprajzos témákat boncolgatnak, valamint Kovács Attila (a Móra igazgatója) a borkultúra történetébe ad egy kis betekintést. A kurzust záró előadást ismét Kovács Attila (nem a mórás)

tartja, a téma: bor és filozófia.

„Az előadások kötetlenek, nem formalizáltak, azért, hogy a hallgatók merjenek kérdezni, ugyanis így tanulnak a legtöbbet” – mondta el Kovács Attila (SZTTSZ) a kurzusról. A számonkérés írásos formában zajlik, bár tervben van a vizsga „továbbfejlesztése” borkóstolóval összekötött vizsgává. Felmerülhet a kérdés: milyen szakirodalom akadhat egy borkurzushoz? A témát illetően számos borászati szakkönyv áll a tanulási vágytól égő hallgatók rendelkezésére, emellett történelmi

szakfolyóiratok is foglalkoznak borászattal, valamint számos irodalmi és néprajzi forrás található a borkultúrához, fröccstörténethez kapcsolódóan.

A kurzus kettős céllal jött létre: minél szélesebb közönséggel megismertetni a borkultúrát, valamint a borral kapcsolatos tévhitek és a borsznobizmus eloszlátása, amit az elmélet és a gyakorlat ötvözésével kívánnak elérni az előadók. Kovács Attila (igazgató úr) tervei szerint összekapcsolnák a borkurzust a magyar borvidékek, borászatok megismertetésével, ennek keretein belül a jövőben borászok is részt vennének az órákon, például Varga Árpád, Bodor János és mások, akik a borkészítéssel kapcsolatos tapasztalataikat osztanák meg a hallgatókkal, bevezetve őket

a boráskodás rejtelseibe, vagyis az elmélet helyett a gyakorlat kerülne előtérbe a kurzust illetően az igényes borfogyasztási kultúra terjesztésének jegyében.

A mórás borkurzus nem előzmények nélküli előadásorozat, korábban már működött ez a forma a kollégiumban, egyébiránt folyamatosan vannak borkóstolók a büfében, a nagy sikerű bormustrákról nem is beszélve. Nem kisszámú lelkes borfogyasztó akad a kollégiumunkban, minőségre és mennyiségre koncent-

ráló borrajongók egyaránt, akikre építeni lehet egy ilyen jellegű programot, és meg lehet mutatni, hogy a bor igazi kultúrtermék, és az ampulákön túl is van világ (mindazonáltal a törzsvásárlói státusz is igen dicséretes). Azonban a tényeken túl a kezdeti nagy érdeklődés nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, igen családias hangulat uralkodik a borkurzusok előadásain. „Nem a mennyiség, hanem a minőség számít, és egyébként így könnyebb átadni a tudást” – fejtette ki Kovács Attila (nem az igazgató úr). Hangsúlyozta, hogy a következő félévben is lesz borkurzus, amire nagy szeretettel várnak mindenkit.

Szekeres Tamás

A sakk kultúrtörténete, alapjai és módszertana

A szakkollégiumi kurzusok palettáját ebben a félévben egy sakkal foglalkozó kurzus is színesíti. A szabadon választható szeminárium ötletgazdája Horváth Zsolt, aki idén nem csak sakk-kört indított, hanem egy kurzus keretein belül is szeretné megismertetni a kollégistákkal ezt a játékot.

Honnan jött az ötlet, hogy szakkollégiumi kurzust indíts a sakkal kapcsolatban?

Úgy gondolom, ez abból fakad, hogy biológia-matek szakos tanár szeretnék lenni, és szerintem ez egy nagyon jó gyakorlat lehet arra, hogy megtanuljam, hogyan és milyen stílusban kell beszélni, órát összeállítani, valamint ez egyfajta felkészü-

lés is, és segít abban, hogy ne tartsak a nyilvános szerepléstől a későbbiekben sem.

Gondolom a sakk szeretete sem mellékes abban, hogy vállalkoztál a kurzus elindítására.

Igen ez így van, régen szerettem sakkozni, tulajdonképpen most is szeretek, csak a sakkozókat nem kedvelem

és nem is értékelem annyira. Tisztelet a kivételnek.

Mi a problémád a többi sakkozóval?

Ha valaki komolyan akar sakkozni, ahhoz az egész életét fel kell áldoznia. Ebbe nem fér bele az, hogy vannak barátai, van élete, semmilyen szocializáció nem megengedett, csak a sakktábla és a bábuk.

Szóval úgy gondolod, hogy ha valakinek több elfoglaltsága is akad a sakk mellett, abból sohasem válhat igazi sakkozó?

Válhat, csak rendkívül nehéz összehozni. Van olyan, akinek van élete a sakk mellett, de azt nagyon megfontoltan kell csinálni. Oda kell figyelni az élet eseményeire, de főleg a játékra.

Te mennyire tartod elhivatottnak magad a játék felé? Valamint mióta tart a sakk iránti szenvedélyed?

Régen sokkal elhivatottabb voltam, mint mostanában. Még általános iskolában kezdtem a sakkal foglalkozni, Rajnai István volt 7 évig a sakkoktatóm. Eredményesen bizonyultam, de később rájöttem, hogy nekem ez mégsem kell,

szívesebben lógtam a haverjaimmal. Inkább a saját, megszerzett tudásomból akarom eltartani magam, mint hogy a sakk felé fordítsam az egész életem.

Mit szeretnél a kurzuson leginkább megmutatni a hallgatónak?

Természetesen magát a sakkot, a játékot és annak élvezetét, de azért nem akarok sakkozókat kinevelni.

Milyen tematikát alkalmazol?

A kurzus során megtanulják a lépéseket, az alapszabályokat, megismerik a bábukat, továbbá beszélék a versenysakk etikájáról, a sakk rokonairól, a sakkvilágbajnokokról és a sakkgépekről.

Milyen rokonai lehetnek az általunk ismert sakknak?

Például a kínai sakk, a koreai sakk. Ezek annyiban különböznek az általunk ismert sakktól, hogy jóval régebbiek annál, másabbak a játékszabályok, és bábuk helyett korongokat használnak.

Mikor tartod a szakkollégiumi kurzust?

Kedden 18:00-19:30-ig tartom a kurzust a Nagyteremben.

Hogyan zajlik egy óra?

Minden órára PPT-vel készülök, játszmaelemzéseket és magyarázatokat alkalmazok, szorgalmi feladatok megoldására próbálom ösztö-

nözni az embereket, valamint igyekszem a vizsgaidőszakot megelőző hetekre elkészíteni egy Word dokumentumot, ami majd fontos, az órán elhangzott információkat tartalmaz.

Hányan vannak a kurzuson?

Jelenleg 24 feljelentkezett hallgatóval fut a kurzus, van köztük első és másodéves, egészen a tizedéves korosztályig.

Úgy tudom, hogy van a sakkozással kapcsolatos öntevékeny csoport is. Bárki jelentkezhet hozzátok?

Bárki jöhet, az is, aki nem tud sakkozni. Ha valaki szeretne megtanulni játszani, annak azt ajánlom, hogy jöjjön el a kurzusra, mert itt mindenre kitérünk, ami érdekelheti. Valamint szívesen igazodom az emberekhez, a kezdőknek esetlegesen külön tematikát is összeállítok.

Lesz a kurzusnak folytatása a következő félévben?

Egyelőre még erről nem tudok nyilatkozni, de lehetséges, hogy megpróbáljuk, amennyiben lesz folytonos érdeklődés.

Köszönöm a válaszokat!

Papp Ágnes

Hat év után újra Sajtófotó Kiállítás a REÖK-ben

Idén szeptember 13-tól tekinthető meg a 32. Magyar Sajtófotó Kiállítás Szegeden, a REÖK palotában. A hozzáértők szerint ez „a magyar fotóriporteri szakma legnagyobb seregszemléje”. 310 fotós pályázott majdnem 10000 képpel, a zsűri pedig ezek közül válogatta ki a legjobbakat, és 13 kategóriában díjazta is őket.

A kiállítás 2013 legfontosabb politikai, kulturális, társadalmi és sporteseményeit vonultatja fel, ezek közül is kiemelve a szíriai háborús történeteket, az emberi mélyszegénységet, az árvíz és a tavalyi rendkívüli hó helyzetet. Emellett a fotográfusok körében

igen közkedvelt kategória, a természetfotó is meghatározó helyen szerepel a tárlatban.

Rengeteg érdekes és meghökkentő fotóval találkoztam a kiállítás során, mégis úgy vélem, hogy a legnagyobb hatást Bielik István: *A véget nem érő pokol* fotósorozata fejtette ki rám. Bielik a szíriai polgárháborút félelmetes részletességgel ábrázolja, a személyes

életből vett példái pedig mély nyomot hagynak az ember lelkében. Ezt a MÚOSZ is értékelte, hiszen ezért a sorozatért nagydíjjal jutalmazták a fotóst. A másik nagy kedvencem Hajdú D. András: *Nyíregyháza-Zürich expressz* elnevezésű összefoglaló alkotása. A több képből álló összeállítás egy Magyarországon élő, Svájcban dolgozó szexmunkás életéből ragad ki néhány fontos,

különbéféle fotográfiákkal is találkozhatunk a REÖK palotában.

A kiállítás megtekintésével új és mélyre ható élményekkel gazdagodhatnak a látogatók, valamint alapos tájékozottságra tesznek szert azt illetően, ami az országban és saját környezetünkben akár a felszínen, akár a felszín alatt zajlik. Bár a Sajtófotó Kiállítás november 9-én bezárja kapuit, a fent említett fotósokat, vala-

mint az összes pályázatra beérkezett fotót megtekinthetitek a <http://www.sajtofoto.hu/> oldalon. Azoknak pedig, akik a festészetért jobban rajonganak, mint a fotográfiáért, szeretném ajánlani szintén a REÖK palotában megnyitásra kerülő, korunk egyik legizgalmasabb fes-

tőművészenek, *Fehér Lászlónak* harmincévnyi munkáját felölelő realista tárlatát, melyet november 23-ig még megtekinthetnek az érdeklődők.

mégis hétköznapi momentumot. A témát továbbá a mozikban most játszó *Men Lareida: Viktória* – *A zürichi expressz* című filmje is bemutatja. Szükséges még megemlítenem Máté Bence természetfotós nevét és munkásságát, aki nemrég nyerte meg a BBC Wildlife magazin és a Londoni Természettudományi Múzeum világversenyének madarakat ábrázoló kategóriáját. Átala készített

Pap Ágnes

Ich hab' mein Herz in Heidelberg verloren

Nyári egyetem Heidelbergben

Hogy is lehetne egy rövid cikkben összefoglalni egy egyhónapos kalandot? Mit emeljek ki a rengeteg élmény közül? Hol kezdjem az egészet? Azt hiszem, talán a legelejéről kellene.

Nyelvszakos révén mindig a fejem felett lebegett az a bizonyos kard, hogy egyszer ki kell mennem külföldre tanulni, hogy *rendesen* megtanuljam a nyelvet és úgy általában a *valódi* nyelvhasználatot, valamint hogy megismerjem az országban élő szokásokat (mert ugye a nyelvtanárnak országismeretet is tanítani kell). Ahhoz sosem voltam elég kalandvágyó, sőt, inkább rettegek mindentől, ami új, hogy egy egész Erasmus-félévet töltsék Németország egy egyetemén. Így BA alatt nem is vállaltam be a dolgot. Mesteren már sokkal kevesebb idő és lehetőség adódik, s végül egy egyhónapos nyári egyetem mellett döntöttünk egyik csoporttársnőmmel. Együtt megyünk, úgy könnyebb lesz.

Elég banálisan hangozhat, de ahogy a rengeteg város és egyetem ajánlatai között böngészünk, elsődlegesen a képeket és az árakat néztük. Végül is elég volt egy kicsiny kép a heidelbergi régi hídról, mögötte a hegy oldalába épült várkastéllyal, amelyen mindkettőnknek azonnal megakadt a

tekintete, s egy gyors Google-kutakodás, illetve az ár megtekintése után a kérdés el volt döntve. Ezután jött a dolog egyik legnehezebb része: a jelentkezés beadása. Hát nem volt egy fátylós menet. Részt kellett venni egy írásbeli teszten, hogy megállapítsák, milyen szinten vagyunk. Rengeteg papírt kellett kitölteni, először kinyomtatni, aláírni, be-scannelni... Lefordítani az addigi összes kurzusteljesítési lapunkat. Képzhetitek, hogy a kreatívabbnál kreatívabb magyar szakos címekeket (például az *Idegenség és otthonosság Jókai Mór regénytereibent* vagy *A funkcionális szemléletű nyelvi nevelés elmélete és gyakorlatát*) mekkora élmény volt németre fordítani! És természetesen mindezt az utolsó pillanatra hagytuk, úgy hajnali 4-re, szóval nekem az előző tanévben a Pálinkamustra arról szólt, hogy amíg a többiek lenn *kóstoltak*, én fenn, a szobánkban fordítgattam. Annyiban szerencsénk volt, hogy egy ismerősünk tavaly már átesett ezen a procedúrán, és elküldte nekünk a saját megszerkesztett fájljait, így nekünk csak a kurzusok címével meg a jegyek beírásával kellett bajlódnunk,

a dokumentumok többi része készen volt. Jó tanács azoknak, akik a jövőben jelentkezni szeretnének: *NE az utolsó pillanatra hagyjátok ezt!* Másnap, a határidő utolsó napján szerencsénkre este 7-ig nyitva volt a posta, így 18:45-kor fel is tudtuk adni kis csomagjainkat. A kétnapos hajcihő után úgy gondoltuk, aki mindezt végig tudta csinálni, és hiánytalanul elküldte a doksikat, az már tuti megkapja az ösztöndíjat. Nem tudom, hogy ez tényleg így volt-e, de mi megkaptuk, bár ez csak hónapokkal később derült ki.

Eljött az augusztus, s nekivágtunk a 16 órás buszútnak. Elvileg szombatusárnap kellett volna megérkeznünk, s egy írásbeli és szóbeli teszten részt vennünk (már megint), hogy beosszanak minket szint szerint csoportokba, de mivel én szombat este még egy lagziban roptam, így csak hétfőn érkeztünk, s csak egy gyors szóbeli elbeszélgetés volt. Egy

patronáló/szervező srác elvitt minket kocsival a szálláshelyünkre, ahol persze gikszer volt a kulcsokkal (kinél, ha nem nálunk?), de hamar megoldódott a dolog, mi meg ámulunk, hogy milyen nagy diáklakást kaptunk külön szobákkal. Egy külön lakópark volt ott a hallgatóknak, körben, egy négyszögben panelok, köztük meg egy park, mindez kerítéssel körbevéve. A belvárosba 15 perc alatt lehetett eljutni villamossal.

De térjünk most már tényleg a lényegre: milyen volt maga a kurzus? Azt kell mondjam, hogy nagyon jó. Hétköznaponként délelőtt két másfél órás németóránk volt. Az egyik (elvileg) nyelvtan óra, a másik szövegalkotás. Egy kicsit érzékenyen érintett először, hogy 25 euróért meg kell vennünk egy nyelvtankönyvet, de muszáj volt, és végül is később is tudjuk hasznosítani. Az órák persze nem voltak vérmesen komolyan véve, sokat beszélgettünk, főleg a német nyelvről meg a német szokásokról, ami bármilyen nyelvtangyakorlásnál többet ért. A két órát két külön tanár tartotta, mindketten nagyon jófejek voltak, de Thomast emelném ki inkább, aki az utolsó órán még német káromkodásokat is tanított nekünk! Neki kellett fogalmazásokat írunk, és mivel ő év közben egy gimnáziumban tanít, megdöbbenően mesélte, milyen furcsa élmény számára, hogy nekünk, akiknek a német egy idegen nyelv, mennyivel jobb a helyesírásunk és a fogalmazási képesség-

günk, mint az ő német anyanyelvű diákjainak. Úgy tűnik, a helyesírással nem csak Magyarországon vannak problémák. Rengeteget tanultunk a német nyelvhasználatról, illetve a német hétköznapiokról, de ami a leginkább meglepő és érdekes volt számomra, hogy egymás kultúrájáról mennyi mindent megtudtunk. Egy-egy osztályban ugyanis mindenféle országokból érkezett emberek voltak, az enyémben többek között örmény, azerbajdzsáni, szlovén, kínai, angol, orosz és még ukrán is. Amikor Németországról tanultunk valamit, mindig megbeszéltük, hogy

kinek az országában hogy mennek ugyanezek a dolgok (pl. nők helyzete, adózási rendszer, oktatási rendszer stb.). Mindenkinek kellett egy kis referátumot tartani a saját országáról vagy annak egy jellemző szegmenséről. Én Magyarországról általánosságban meséltem. Csoporttársnőm egy másik osztályban volt, és meglepve mesélte, hogy sokan az ő osztályából azt hitték, Magyarországon diktatúra van... És persze azt is mindenkitől meghallgattuk, hogy a magyar milyen nehéz nyelv. Mikor referátumomban elmeséltem, hogy 18 eset van a nyelvünkben, azt

mondta a tanárnőnk, na, ugye örültek, hogy németet tanultok és nem magyart?

A kötelező órákon kívül voltak választható órák is. Én egy német irodalmi szemináriumra jártam be, ahol a tanár úgy adta elő a költők szerelmi életét, illetve az azokkal összefüggő verseket, hogy jó bölcsészek módjára kimentünk a teremből, felmentünk a vár parkjába, és úgy mesélt az irodalomról, mintha ő maga lenne a költő, sőt, egyszer még be is öltözött! Olyan költőket választott, akik maguk is jártak Heidelbergben. Goethe egyik szerelmes versét egy olyan ginkgo fa és annak levele ihlette, mely még ma is ott áll. Gyűjtöttünk is róla levelet. Ezen kívül rengeteg érdekes szeminárium volt még, filmes, irodalmas, nyelvészeti, országismeretes... Sőt, még sportolni, színészkedni és énekkarba járni is lehetett!

A szemináriumokon és előadásokon kívül ki kell emelnem azt a rengeteg

sokszínű programot, amelyet a nyári kurzus szervezői kitaláltak és megvalósítottak számunkra. Szinte minden délutánra/estére szerveztek valamit, hogy véletlenül se unatkozzunk. Megnéztük például a schwetzingeni kastély hatalmas, giccses parkját, hajózártunk a Neckaron, voltunk egy igazi német sörfőzdében, ahol annyit kóstolhattunk, amennyit akartunk, voltak komolyzenei estek gyönyörű előadóteremben meg templomban, filmes esték, sportnap, buli, és még sorolhatnám. Mindenki megtalálta az ízlésének megfelelőt, bár mindenki megpróbált minél több

lehetőséget kihasználni, és szinte minden programon részt venni, így tettünk mi is.

Ami mégis a legeslegjobban fog hiányozni mindközül, azok a barátok, akiket ott megismerhettük. A saját osztályomban csak lányok voltak és egy fiú, én meg inkább szeretek fiúkkal barátkozni. Az első héten nagyon nehezen szoktam meg a helyzetet, mert nehezen is ismerkedem, nohdazu még németül is kellett beszélni, szóval eléggé barátságatlanak tűnhettem. Aztán az első városnézés után két cseh sráccal meg egy venezuelai fiúval elmentünk a menzára sörözni, és megtört végre az a bizonyos jég. Végül is velük és még pár emberrel kiegészülve az Oberstufe (felsőfokú) osztályokból alakítottuk ki a kis társaságunkat. Az egyik buli előtt mind átjöttek hozzánk, s interkulturális kulináris estét rendeztünk: mindenki készített valamilyen, a nemzetére

jellemző ételt. Mi lecsót főztünk. Nagyon bánjuk, hogy nem vittünk magunkkal pálinkát, mert végig emlegettük a többieknek, hogy mindenképp meg kell kóstolniuk, de sajnos egy boltban sem kaptunk odakinn. Legalább az almás pitét

megkóstoltathattam velük. Illetve szerintem azt sem sokan mondhatják el magukról, hogy egy oroszral először(!) itattak vodkát. Mindig, amikor koccintottunk, mindnyájunk nyelvén koccintottunk, és a magyar „Egészségedre!” mondatot volt a legnehezebb megtanulni. A másik sláger a paprika volt, még magyar paprikás csipsz is kapható volt a boltokban. Egyébként ezen a főzős estén egy, a barátságról és a nyári egyetemről szóló bölcs és vodkagőzös beszélgetés alatt hagyta el a számat az a mondat, mely végül az egyik tételmondatunk lett: *Egy hónap elég ahhoz, hogy valakivel barátságot köss, de nem elég ahhoz, hogy ezt a barátságot kiélvezd.* Volt is nagy sírás-rívás, mikor búcsúzni kellett, de megfogadtuk, hogy tartjuk a kapcsolatot, és találkozunk még.

Szomorkásan, de gyorsan telt a hazafelé tartó 17 órás buszút, s amikor átértünk a magyar határon reggel 6 körül, az első dolog, amit Magyarországon álmosan megláttam, egy csárdát hirdető óriásplakát volt, hatalmas PAPRIKA felirattal és persze paprikák képeivel. Magamban jót mosolyogtam, hogy ha a többiek itt lennének, milyen jót derülne nek, mennyire

igaznak tűnnek ez alapján a magyarokról szóló sztereotípiák. Végül visszatértünk a magyar valóságba az egyhónapos kaland után.

Mik a tanulságok? Heidelberg az egyik leggyönyörűbb város. A németek és úgy általában egyik nemzet

sem tud úgy mulatni, mint mi, magyarok. A sörök nagyon jók és drágák. (Azért sikerült megtalálni a kőbambi német megfelelőjét.) Nyitottnak kell lenni egymásra, egymás kultúrájára, mert sokat tanulhatunk a másiktól. Nem szabad félni, csak beszélni kell. Sokkal többet lehet így tanulni, mint egy osztályteremben. Egy hónap alatt is rengeteget lehet fejlődni. Egy hónap alatt barátságot lehet kötni, akár olyanokkal is, akik a tenger másik oldalán laknak. Rengeteg mindent tudnék még mesélni, de már így is túl hosszú ez a cikk. **Azt ajánlom, mindenkinek, aki teheti, menjen nyári egyetemre!** Azok is, akik félnek az új helyzetektől, mint én.

Végezetül azoknak, akik nem tudnak németül, íme a cikk címe saját szabadfordításomban: *Otthagytam a szívem Heidelbergben.*

Danyi Ildikó

Fotók: Danyi Ildikó

Pin-up történelem

Kivillanó harisnyatartók, fellibbenő szoknyák, tökéletes smink és frizura, bámulatos alak... A laikus nagyjából így foglalná össze a pin-up girlök lényegét. De kik ők valójában? Kiket takar a szuperszexi külső? Tökéletes imázsról van szó csupán vagy a feminizmus előrenyomulásáról, esetleg erotikus forradalomról? Talán egy kicsit mindről, de valahogy egyikről sem... A *Retrovat* ezúttal külföldre kalandozik, hogy fellibbentse a fátylat (és nem a szoknyát) a pin-up lányok és a pin-up művészet történetéről.

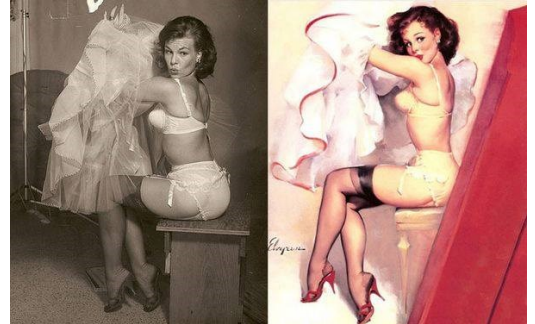
USA vs. Franciaország

Ahogy az lenni szokott, a világszinten elterjedt és népszerű ötletekért, termékekért vagy hírességekért számos ország ringbe száll, hogy bizonyítsa: tőle ered az innovatív idea. A pin-up művészettel sem volt ez másképp: a franciák határozottan állítják, hogy ők az ötletgazdák, hiszen már az 1890-es években előrukkoltak lenge öltözetű hölgyeket ábrázoló poszterekkel, naptárakkal. Az USA lakói azonban ezt kikérik maguknak, és számos bizonyíték-

kal igyekeznek előhozakodni, mely szerint a szóban forgó művészet akkor még nem is létezett, hanem kezdetei a 20. század első évtizedeihez és persze az Egyesült Államokhoz köthetőek. Nehéz igazságot tenni a két náció között, ugyanis számtalan dokumentum bizonyítja, hogy már az ókorban is keringtek hasonló alkotások...

„Szexbomák”

Lényeg a lényeg, – és erről többé-kevésbé egyetértés is van a felek között – hogy a második világháborúban terjedtek csak el igazán a pin-up lányok. De mit is takar a fogalom valójában? A „pin up” kifejezés annyit tesz: *feltűzni, kitűzni*. Nem nehéz kitalálni, hogy a csinos lányokat ábrázoló fotók, festett képek és naptárak kitűzéséről, felakasztásáról van szó, amit a harcokba induló katonák magukkal vihetek a hónapokig tartó küldetéseikre. Több forrás is határozottan állítja, hogy a második világháború beköszöntével sok katonának a vadászgépek orrát is a pin-up girlök képeivel díszítette (innen ered a „nose-art”, vagyis „orr-művészet” kifejezés). Így – hacsak szimbolikusan is, de – magukkal vihetek egy „szelet otthont”, a feleséget, a kedvest, a nőt megtestesítő leányzót. Egyesek védőszent-funkcióról is beszélnek, mindenestre az elgondolkodtató, hogy túlélők beszámolóiban szerint a repülőgépekről ledobott bombákon is elhelyez-

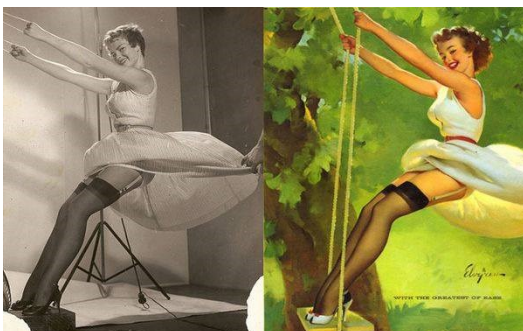
tek egy-egy pin-up fotót. Morbid értelmet nyer így a „szexbomba” kifejezés, ha arra gondolunk, hogy a Hirosimát elpusztító atombombán egy pin-up lány is „utazott”...

Művészek és múzsáik

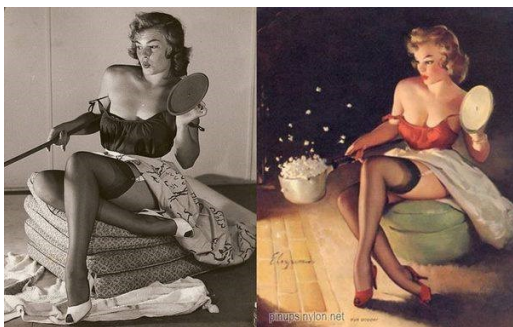
Visszatérve a pin-up művészetre, fontos megemlítenünk néhány művészt és múzsáját. A pin-up történelmet böngészve biztosan találkozunk Alberto Vargas, Gil Elvgren, George

Petty és Art Frahm nevével. Őket tartják ugyanis a szakma legkiemelkedőbb művészeinek, akik százával öntötték magukból a képeket, posztereket, naptárakat (később kártyalapokat, dobozkákat, noteszeket, tulajdonképpen bármit, amin elfért és jól mutatott egy-egy pin-up modell). Annak ellenére, hogy sokan a Photoshop elődjének tartják az alkalmazott technikát, a pin-up képek

elkészítési módszere talán nem is volt olyan egyszerű: miután gondosan kiválasztottak egy modellt, érzéki és aprócska ruhákba bújtatták, elkészítették jellegzetes frizuráját és sminkjét, olyan beállítást kerestek, ami életszerű. A hétköznapiságra igyekeztek törekedni, hogy olyan hatást érhessenek el, mintha a lányokat megzavarták volna valamilyen teljesen szokványos cselekvésük (pl. kutyasétáltatás, főzés, viráglocsolás stb.) közben. Ezzel azt akarták sugallni, hogy a lányok nem kihívóak, nem erkölcsstelenek, csak éppen „szegénykék” nem tehetnek arról, hogy vasalás vagy ruhateregetés közben is szuperszexik. Miután megszületett egy fotó, az említett

művészek színes képet festettek belőle: a modellek így kicsit mesészerűvé váltak, tökéletesítették esetleges hiányosságait, eltüntették róluk egy-egy ruhadarabot. A festéssel sokszor felismerhetlenné tették az eredeti lányok arcát és tipikus vonásait, ezzel is

baba-szerűvé téve őket. Tulajdonképpen elvonatkoztattak egy-egy modelltől, és elérték azt, hogy a „feltunningolt” pin-up girl férfiak százainak „kedvese” lehessen. A fotózások számos modellt varázsoltak világhírvé: Dorothy Lamour, Vera Lynn, Betty

Grable, Rita Hayworth vagy éppen a magyar származású Bánky Vilma tucatnyi fotón mosolygott a múlt század első évtizedeiben.

Erkölcstelenek vagy erotikusak?

A pin-up-mánia így vagy úgy, de a többségnél kiverte a biztosítékot. Férfiak ezrei istenítették őket, a nők igyekeztek hozzájuk hasonlóan öltözködni, sminkelni, „ellopni” frizurájukat. Nem kellett sokat várni arra sem, hogy a divatvilágba is begyűrűzzön a pin-up stílus: először Christian Dior és divatháza fogott a naptárakból ismert milió „utánzásához”: sorra jelentek meg a szexi fűzők és babydollok, de a mintás szoknyák és kombinék is hatalmas sikert arattak.

Sokan a következőképpen magyarázzák a stílus sikerét: a pin-up művészet mindig egészséges, életerős és nőies lányokat ábrázolt, akik ruháit, frizuráját és sminkjét szinte minden hölgy szívesen utánozta. Az említett képek nem vitték túlzásba az erotikát sem, minden esetben csak „sejtettek”: ezért is imádták a heves táncoslánytól kezdve tisztességtanárnőn át majdnem mindenki a külsejüket. Fontos megemlíteni, hogy csak *majdnem* mindenki kedvelte őket: a konzervatívabb nézetekkel rendelkezők – függetlenül nemüktől – sokszor vádolták a

pin-up művészetet a társadalom moráljának rombolásával, a nőiség megbecsülésével és egy olyan elvetendő rosszal, ami a fiatalokat a helytelen útra terelgeti. Döntse el mindenki, hogy mit gondol a pin-up művészetéről és modellekről, de véleményem szerint sokkal szebbek és életszerűbbek voltak, mint a napjaink kifutóiról ismert csontsovány palcika-lények...

Pin-up „akkor és most”

Talán nem meglepő, hogy a pin-up művészet manapság is népes rajon-

gótáborral bír. Ott vannak a régi „veteránok” vagy az ő leszármazottjai, akik első kézből ismerik és szeretik a szóban forgó „art”-ot. Megjelentek viszont az újoncok is, akik rajonganak minden „vintage”-cuccért. Ezzel magyarázható, hogy miért is találunk a boltok polcain annyi pin-up stílusra hajazó holmit, ruhát, kiegészítőt, sminkfelszerelést. „Google-barátunk” szerint pedig szinte végtelen azoknak az online áruházaknak és videóknak a száma, ahol beszerezhetjük pin-up kellékeinket, vagy megtanulhatjuk elővarázsolni pin-up arcunkat. Más kérdés az, hogy mennyire leutánozható az eredeti milió...

Lengyel Móra

A nélkülöző

A csend bénító nyugalmaival feküdtek egymás mellett azon a keskeny, öreg ágyon, ami más helyzetben csak ott állt egyedül, használatlanul, mégis reflektorfényben állt a naptól, ami a szemben lévő ablakokból támadt a hálószerű függönyön keresztül. A szoba színtelen volt, a bútorok kényszeresen elrendezve. A polcokon a könyvek porosak voltak, de szerzők szerint katonás sorrendben álltak egymás mellett, készen arra, hogy a megvívandó olvasás-csatára bármelyiküket kiküldhetik, hogy aztán minden erejükkel harcoljanak az emberi elme ellen, és saját értékeiket befúrják ebbe a bonyolult rendszerbe. A szobában gomolygó mézszag terjengett, ami még jobban erősítette bennük azt a tudatot, hogy biztonságban vannak. Legalábbis akkor, amikor beléptek ide, még ezt érezhették.

Hosszú beszélgetések és együtt töltött órák előzték meg ezt a délutánt. A hűség és a szemérmesség szép lassan elhomályosodott előttük, vagy éppen csak úgy mondanám: egymásnak adták ahelyett, aki eddig birtokolta. Száz és száz filozófiai menetet levezettek már egymás között arról, hogy vajon lehet-e több ember iránt mértéktelen ragaszkodást, odaadást, bizalmat, kitartást és elkötelezettséget érezni. Külső szemlélőként az ember átlát mindent, résztvevőként az érem csak egyik oldalán nézhető.

Meztelen karok néma sóhaja szötte be hirtelen a csend fejét. A felismerés pókjai szorgosan intézték dolgaikat, bedolgozták a nyugalom utolsó szabad területeit is. Már csak az a kínos pillanat volt hátra, ami végleg véget vetett a képzelgésnek. A lány felült, arcán a félelem egy valódi drámára készült.

- Ideje mennem. – tökéletes érzéketlenség, az elfelejtett gyönyör nyomai sehol sem voltak láthatóak. Egy női arc játéka.

- A hiba az csak hiba. Mindenki elköveti. Ideje csendben lezárni. – a párbaj döntetlen, az érzelmektől mentes, rideg test feküdt. Egy férfi lélek hiúsága.

Az ellentekintet a komótos szobában keresett menedéket. Újra nézte az ablakot, a fehér falakat, a szekrényeket. A szétszórt ruhák lassan visszatálatk a testére, idegenként simulták rá a férfi után. Szellőként siklott végig a lépcsőn, és talán megnyerte volna magának az egérutat, ha a cipő nem áll az útjába. A gyorsaság jegyében menekült ebből a bűnbordélyból, aminek falain Jézusról szóló, semleges színű írások lógtak. Talán az egyetlen bűn, ami itt történt, az ennek a szentségnek a megsértése volt. A legésszerűbb megoldás mindig a férfi irányítása által, a leghelyesebb mindig a női kéz alatt zajlik.

A kéz kilincsen, az ajtó a test mögött, a láb készen áll a menekülésre. Utoljára libben meg a nő által a függöny. A függöny, melynek fehérségét akkorra már képzeletbeli vörös foltok lepték el. A házra dermedt csend telepedett.

- Mindent sajnállok! – lihegve bökte ki utolsó mondatát a borostás száj. Ha a női szív rejtély, a férfié labirintus. Hangtalan távozás, a kapu sem nyikorgott már. A nyíló álomvirágok nem eresztettek több illatot magukból. A test nem fordult vissza, csak az a titokzatos női száj pusmogott még valamit... **Mindig, mindig nagyobb sötétség, mielőtt felkel a Nap.**

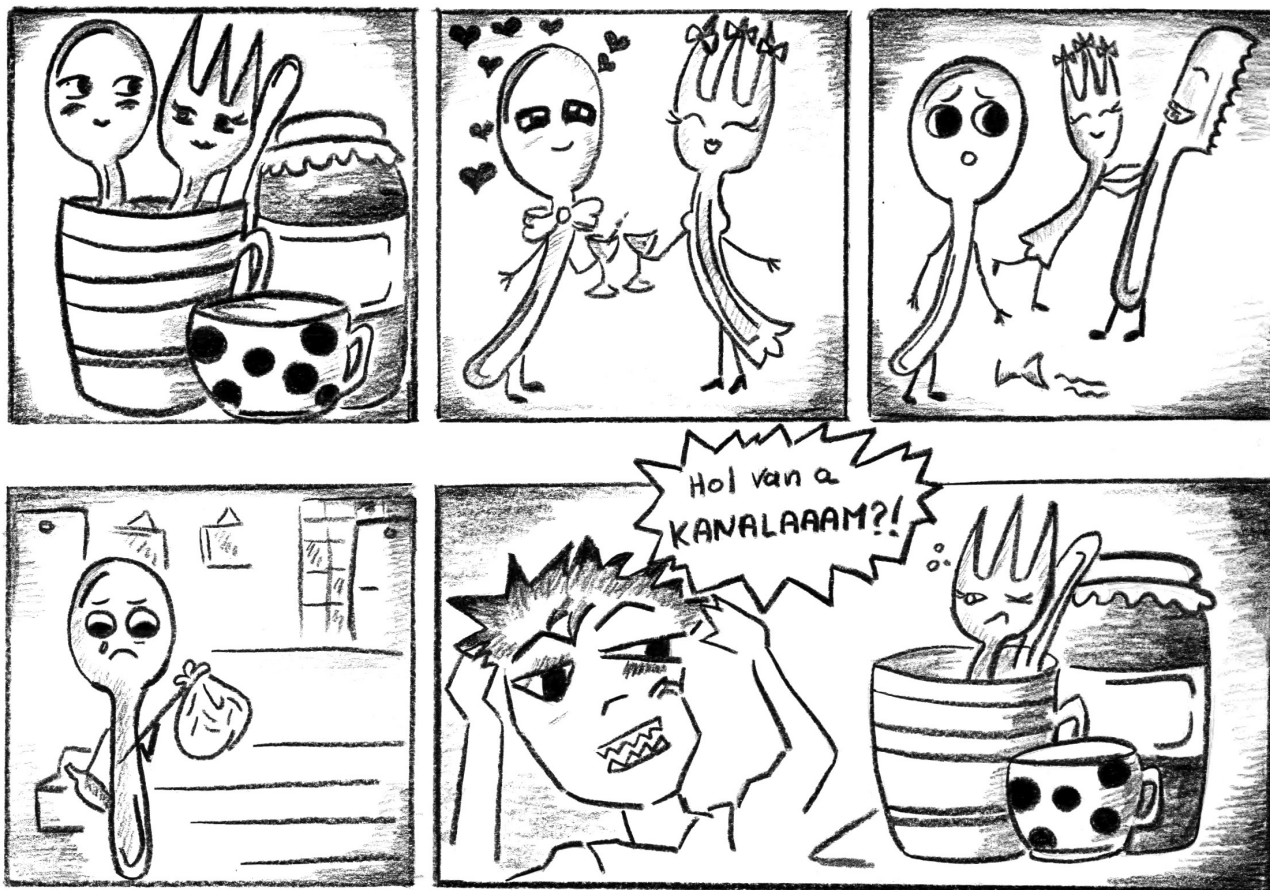
Costin
Bozánka

Mihácsi Bettina: Az én Esti Kornélom

hajnalban a parkban rád gondoltam
kis barát
nem oly régen miként futottunk által a réten
kéz a kézben
s fejest ugrottunk az életbe, bátor
tettekbe
s eltűnődtünk az éji órán, vágyakon
bárokon
a vörösbor édes ízén s aromáján
az életen magán
s rájöttünk hogy csupán rajtunk múlt
s ami jött elmúlt
a régi ködben
odalett a gyermeteg álom, az a másik világ
ártatlanság
mely egykor még jelentett valamit, s ma már
csupán
anyám csókja az ami reád emlékeztet
kiskomám
a gyerek szobára, a sok babára s játékra
zsenge fantáziára
mely lassan beérik az eljövendő alkonyon
s akkor fülön ragadom
a még megmaradt emlékeim
s papírra vetem mind
mi még, mostanra megmaradt a mának
holnap világának
mutassuk meg te és én
költők éjjelén
hogy mit láttunk, hol jártunk s
miként táncoltunk
a bajoknak éles pengéjén
keserédes világban
kerek erdő mélyén.

2014. október 13.

Kanál románc

Nardai Alexandra

Móra Nyúz - a Móra Ferenc Kollégium lapja. Megjelenik 120 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Főszerkesztő: Danyi Ildikó

Tördelőszerkesztő: Danyi Ildikó

Olvasószerkesztő: Nowosielski Diána

Korrektúra: Danyi Ildikó

Szerzők: Apjok Vivien, Costin Boglárka, Danyi Ildikó, Kubitsch Rebeka, Lengyel Nóra, Mihácsi Bettina, Nagy Noémi, Nowosielski Diána, Papp Ágnes, Szekeres Tamás

Borítórész: Nowosielski Diána

Képek, illusztrációk: Apjok Vivien, Danyi Ildikó, Görög Péter, Kujbus Tamás, Maksa Balázs, Nardai Alexandra, Papp Máté

A további képeket internetes oldalak segítségével közöltük.

<http://cdn.sheknows.com/articles/2012/10/isolated-watercolors.jpg>

<http://dealer-communications.com/wp-content/uploads/2014/03/wine.jpg>

<http://www.sajto-foto.hu/hu/2013/kepek/bielik-istvan-fotoi/a-veget-nem-ero-pokol>

<http://theinnovationenterprise.com/media/WisiZiSlmItYWdlcy9hbGdvcmlloaGzLmpwZyJdLFsicCIlnRodWiiIwiNTMzeDMwMCJdXQ/algorithms.jpg>

http://www.chessmaniac.com/wp-content/uploads/2012/09/woody_allen.jpg

<http://media.web.britannica.com/eb-media/81/114881-004-67F54F5D.jpg>

http://i1022.photobucket.com/albums/af348/Frederick_White/bomber1_zpsoc6a13fd.jpg

<https://hu.pinterest.com/>